

Не стали Дуліби Швейцарією...

Досить сміливий і оптимістичний прогноз був зроблений торік рівненським часописом «Волинь». Йшлося про те, що незабаром у Дулібах заживуть, як у Швейцарії. Уява автора матеріалу намалювала райдушну картину...

Однак, як засвідчили звітні збори в колективному сільськогосподарському підприємстві «Дуліби», місцевим жителям до швейцарців ще дуже далеко. Хоч би й по врожайності основних культур. Кожен гектар видав по 40,2 цнт зернових, 188 центнерів цукрових буряків, 100 цнт картоплі.

Тваринництво кормами в цілому забезпечене, але вже в грудні не стало комбікорму, і змушені були ходити з простягнутою рукою. випрошувати в інших. Та ще й до того не одержали грошей за здану продукцію. А вже, коли їх перерахували, то га-лопувала інфляція.

Ряд проблем висвітлив у своєму звіті голова правління КСП В. К. Савчук, назвав імена тих, хто, незважаючи ні на які труднощі, старається зробити все, аби господарство було багатшим, міцніло. Адже його золотий фонд — земля, найкращі чорноземні в районі. Але тривалий час панувала нестабільність. Ділили з курозванівцями гектари, йшли один на одного стіною. Потім зрозуміли ще одне. Якщо власність колективна, то вона повинна бути такою. Але на фермі вже стояли корови і свині нового голви правління В. В. Пуца. За власністю господаря й догляд був відповідний. А тут ще бартерні операції. І до цих пір не можуть розібратися, як міняли телиці на коней в Довжках сусідньої Хмельницької області. Ростуть проценти в банку за взяті кредити. Як сказав один з хліборобів у залі: «Мабуть, до наступного потопу

не розрахуємося».

Виступаючи перед присутніми, завідувач фермою М. А. Гринюк щирі слова подяки висловила всім тваринникам, вони працювали на совість. Але водночас звернула увагу на те, що різко скоротилося поголів'я: при В. В. Пуцу колгоспних тварин різали то на бартер, то в їдальню, а господарових ніхто не зачіпав. А коли розділилися, то зрозуміли свій прорахунок...

Власне, вийшло не так, як мріялося. Але то вже історія і людей вона випробувала найсуворішим екзаменом. Головне сьогодні — поточний рік. Про це наголошували і О. М. Федорчук і М. С. Паламарчук і М. П. Савчук. До весняно-польових робіт слід завершити ремонт техніки, вивезти на поле гній (а його в господарстві є в достатній кількості) і т. д. Немаловажне й таке — в господарстві немає ваги (чи то тварин важити, чи корми).

Парадокс. Скільки ж можна на око прикидати? Або відсутність комори? Без неї не обійдешся. І на все потрібні кошти. А їх немає.

Про один з прорахунків сказав і перший заступник глави районної держадміністрації М. В. Євчук. Це — заготівля молока від населення. З тих 200 кг, які щоденно возять з господарства на маслозавод, — лише економічні втрати вартість пального більша. На зауваження «А от ви не хочете здавати?» зал загум:

— Як не хочемо? Від нас не приймали.

...Нелегко буде нинішня весна, та й увесь рік в Дулібах. Але люди сповнені бажання працювати, вистояти. І ця впевненість вселяє віру в завтрашній день. Прийде і сюди радість, будуть і здобутки. Та не скоро буде в Дулібах так, як у Швейцарії. У них інша система.

Євген ЛАНОВЕЦЬ.